

'Ανοίξετε μας πρὸς Θεὸν
τοῦ κυριάρχου τοῦ λαοῦ
νὰ ἔμπουν ἐντολοδόχοι.

'Ανοίξετε... τίς τὰς κτυποῦν...
ἀνοίξετε, κί' εἰς ἔτι πούν
νὰ μὴ ἀκούσουν ὄχι.

Κάθε δουλειά μου παραιτῶ,
'ἤψαλ' τὴ σκούφια μου πετῶ,
κί' Ἐθνοσυνίλευσι ζῆτῶ.

'Όταν τῆς φτώχειας, Περικλή, μὲ σφίγγ' ἡ βουρλίσια,
κάνω συλλαλητήριο καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν ὁ περονόσπορος τὰμπέλια μου ρημάξη
ζῆτῶ καινούριο Σύνταγμα κὴ βρέξη καὶ μὴ σταῆξη.

'Όταν κυττῶ νηστικὴς γορτάτους μουτερήδες,
ὅταν κυττῶ φωριληδες καθβάλα σὶ ντουρηδες,
κί' ἐγὼ δὴν ἔχω γαϊδάρο καὶ β'γῶ ἴσθην ἰππασία,
τότε ποῦ λὶς φορκίζομαι καὶ θέλω Γερουσία.

'Όταν κυττῶ τὸν γείτονα μὲ γέλιο καὶ μὲ χάχανα
συγὰ πιπέρη μπόλινο καὶ βράξη καὶ ἴσθ' ἀλάχανα,
κί' ἐγὼ ἔξερ' κί' ἀνάλατα τὰ γόρτα μου μασσῶ,
τότε γί' ἀναθώρησιν Σύντάγματος λυσῶ,
καὶ γράφω ἴσθ' Παλάτι
γυρεύοντας ἀλάτι.

'Όταν κυττῶ τὸν σοβάρη
τὸν μὴν καὶ δὲ μὲ τὰ φτερά
τὸν κόκκινο τὸν σβέρκο του σπαλίταις νὰ φορτῶνῃ,
κί' ἐγὼ δὴν ἔχω μῆτε μὲ φτιασμένη μὲ χαρτόνι,
τότε σηκώνοντας ἤψαλ' μὲ παροάλη παντιέρα
ζῆτῶ Βουλῆ δευτέρα.

'Όταν ἀκούω πῶς κί' οἱ Μπούρς μὲ τοὺς Ἐγγλέζους τώρα
θὰ συνθηκολογήσουν,
καὶ τῶσαν συζητήσεων πῶς θὰ περῶ' ἡ μπόρα
κί' ἡ κρίσις θὰ σιγήσουν.

'Όπότεν συλλογίζομαι πῶς τώρα δὴν θὰ λὶν
μῆτε γί' αὐτὸν τὸν πόλεμο καὶ γιὰ τὸν Τσαμπηλαῖν,
ὅπότεν συλλογίζομαι, ρουφὸν τὸν ναργιλέ μου,
πῶς δὴν θὰ κρίνω σὰν καὶ πρὶν τὰς φάσεις τοῦ πολέμου,
καὶ θ' ἀδραγῆ ἴσθ'ον κερφεῖ σφραγίσια φαντασία,
ὡς μόνον καταφύγιον μοῦ μὲν' ἡ Γερουσία.

'Όπότεν συλλογίζομαι τὸ κομπολόγι παίζων
πῶς καθησούγαι κί' αὐτὸ τὸ κράτος τῶν Κινίζων,
ὅπότεν συλλογίζομαι τί συζητήσις χάνομαι,
πῶς μῆτε γιὰ τὸν Ἀη-Χού-Ταχὺ κουβέντα δὴν θὰ πιάνωμε,
ὡς μόνον καταφύγιον μίς ἴσθ' ἰππασία
ζῆτῶ τὴν Γερουσία.

'Ἐλάωσα παντιέρα... τ'όμ'ι περὰ τατὰ,
σῆλω, Περικλέτο σαχλαραπάτῃ,
πᾶμε ἴσθ' Παλάτι μὲ τὸν Γονατᾶ.

Περικλέτο, γλίττα
κί' ἀρχισι νὰ λὶς,

εἰπάω ντακουμίντε,
ζῆτε δὴ Βουλαῖς.

Ταχὴ δὴν δὴν εἶναι καὶ ἴσθ' Ἐγγλιτῆρα;
τὸ λοιπὸν ἄς γίνουμ δὴν κί' ἰδῶ πέρα.
Μὲ τὴ μὲ Βουλῆ
'μοιζόμε βίβλι,
'μοιζόμε μπουζούκι, πούμ'ι μὲ κορδα...
πρέπει μὲ γιὰ Λόρδους, κί' ἄλλη μὲ γιὰ Λόρδα.

Δὴ Βουλαῖς γυριῶ... πηλά μὲ φορμα...
δὴν μᾶς φθάν' ἡ μία... φύλα ἴσθ' ἀκυλιά...
οἱ παλῆροι φωστῆρς νᾶμ'ουμ ἴσθ' ἰππασία,
κί' ὄλ' οἱ νέοι νᾶμ'ουμ μὲρα ἴσθ' ἰππασία.

Δὴ Βουλαῖς γυριῶ, Περικλή κοπρίτη,
μὰ κί' ἡ δὴν δὴν φθάνουμ... θέλω καὶ μὲ τρίτη...
μὰ κί' ἡ τρίτ' δὴν φθάνουμ... θέλω καὶ τετάρτη...
πᾶμε καὶ ἴσθ' Ὀντὸν Κόντῃ καὶ ἴσθ' Ὀντὸν Μπουκαπάρτη.

Δὴν ἀρῆσι καὶ τούτῃ,
θέλω παραπάνω,
πᾶμι, βρὶ τσιφουτῃ,
καὶ ἴσθ' Ὀντὸν Καραπάνω.

Πᾶμε καὶ ἴσθ' Ὀντὸν Ράλλῃ καὶ ἴσθ' Ὀντὸν Λειωνίδα...
μόλις φθάνουμ πίντε ἴσθ' ἰππασία-κατρίδα,
πίντε ἴσθ' Σύνταγμα τὰ κουρλιαζμένα,
πίντε καὶ ἴσθ' μᾶτῃ σου, πίντε καὶ ἴσθ' ἰμῖνα.

Π.—Μὲ τὸ παλῆ τὸ Σύνταγμα, βρὶ Φασουλή μου, χέθου
καὶ τὸ παραθερίττα καὶ τὸ παρασιχέθουκα.
Θέλω μὲ νίε Σύνταγμα νὰ βλίτω τὸ παλῆ
τοῦ κράτους ρεμπιλιό.

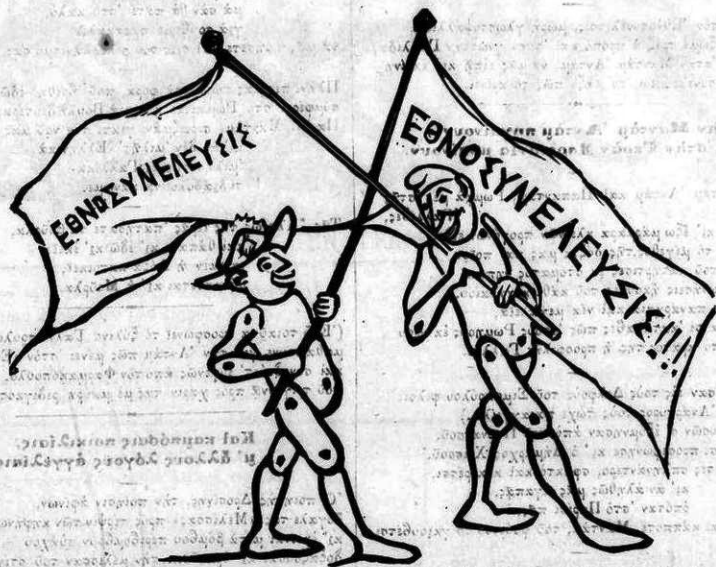
Φαντάσου νᾶναι δὴ Βουλαῖς, δὴν πρῶτῃ Παρλαμέντῃ,
φαντάσου τότε καὶ τὰ δὴν νὰ κάνουν φαλιμέντα,
φαντάσου καὶ τὰ δὴν μὰζι νὰ γλυκοζημερώνωνται,
κί' ἀπὸ τὸ δόλιο Κεντρικὸ διπλῶ νὰ προπληρώνωνται.

Φαντάσου νᾶναι δὴ Βουλαῖς, ἴσθ' μὲ νὰ χασομυριώμ'ι
ἴσθ' ἰππασία νὰ κοιμώμασσι.

Τί νὰ τὴν κάνω μὲ Βουλῆ;... πρέπει νὰ γίνῃ κί' ἄλλη,
ν' ἀκούω λόγια καὶ τῶν δὴν, καὶ ἴσθ' ἰππασία νᾶναι πάλι,
κί' ἀπὸ τῆς δὴν νὰ πέρνωμε ρουφετίττα, πατριώτῃ,
κί' ὅσα δὴν κᾶν' ἡ δευτέρῃ, νὰ μᾶς τὰ κᾶν' ἡ πρώτῃ.

Λοιπὸν Ἐθνοσυνίλευσις... σιχίσι παλῆρα τεφτέρια,
κί' ἄς γίνῃ μεταρρομῆσι σὶ νόμοις καὶ θεσμοῖς,
γιὰ νὰ μ'ποροῦμ ἰλιθίτερα ν' ἀπλώνωμ τὰ χέρι
σὶ τόσους περισσίουοντας προῦπολογισμοῦς.

Φ.— Ὁ λαὸς μου φωνάζει,
ποῦ φωνάζει σοβαρῶ
δίγως μᾶσκα καὶ μακεῖ
πῶς δὴν ὄ' ἀφσαν παρᾶ,
πάλι θέλει Γερουσία, πάλι γί' ἄλλαγις φοφᾶς,
πάλι μεθουμένους εἶσαι, πάλι φασκελα θὰ φᾶς.

Νέο Σύνταγμα γυρεύεις και μί' ρήγανη κουκιά,
 μι τὸ Σύνταγμα τὸ νέο θὰ προμήξει τὴν Τουρκία.
 Ὁ λαὸς μου, σοῦ σοῦ ἀρῶν τὴν κληρονομία τὸ μέλι,
 δια τῆς ἡ Ζακέριας, μόνο Γερουσία θέλει.

Θέλω Γερουσία... μούλδε τὸ μπορῶν...
 πῆμα καί' στὸν Κόντη καὶ στὸν Θεωδῶρ.
 Πάλ' ἡ Κορδονάρα φεύγει γιὰ ταξεῖδι
 τοὺς θεομοῦς νὰ βγάλῃ μὲς ἀπὸ τὸ ζῆδι,
 ποῦ τοὺς ἔχει βάλει νὰ γενοῦν παυρῶν,
 καὶ τοὺς ἔβρουν ὄλοι καὶ τοὺς δὲν φερῶν.

Γιὰ τὴν Γερουσία μ' ἔπιανε μεράκι,
 γιὰ τὴν Γερουσία πρῶτῳ εἰς κοράκι.
 Ζήτω τῆς, παιδιὰ, μιλὰ, Θεωδωρική,
 σύντριξί καὶ σὺ, Κόντη στενοράχη.
 Θέλω Γερουσία... καὶνέτῳ μου τόπῳ...
 ἄλλον δὲν ἔανοίγω σωτηρίας πρόπῳ.

Μὴ καλαμποράκι πᾶσαθὸ λυμένῳ
 καί' ἄποιοσ εἰς μ' ἰμένα τῷ εἰν
 Σύνταγμα τῆς ὄρας, τροφαντῷ καί' ἀρρότῳ
 θέλει, Περικλέτῳ,
 περὶ ἀλλὴν σημαίαν παρευθὲς ἀράτῳ
 καί' ὀπισθεν ἰλιθῳ.

Π.— Τί θὰ 'πῆ Βουλὴ δευτέρα;
 Φ.— Τὴν κακὴ ψυχρὴ σου γέρα.
 Π.— Τέλαι, βέη, καί' ἡ Γερουσία;
 Φ.— Μία δευτέρα παρῶσις
 καί' ἀρχαίστες γιὰ Μουσιῶν.
 Π.— Τί καθήκοντα τὰ κράτες εἰ' ἰκεῖνη καθορίζεις;
 Φ.— Τὰ καθήκοντα τῆς θάνατῳ εἰς σπινεὶ καὶ τὸ ρυζί,
 μ' ἄλλους λόγους ὅσῳ χρεὶ κάπως ἀνακατωμένα,
 μὰ γιὰ τοῦτα τρεῖς ῥῶτα καί' δια νὰ τὰ πῆς καί' ἰμένα.
 Π.— Τί προσόντα πρέπει γὰρ γιὰ νὰ 'μῆς ἰκέη, χαλῆ;
 Φ.— Νὰ 'μῆς, νὰ παῖξῃς πέρα, νὰ καπνίξῃς βαργιῆ.
 Π.— Τόσα μόνον ἀπαιτοῦνται;
 Φ.— Πρῶτα, ἴναι, πρὸς τοὺς ἄλλους
 νάσαι καὶ λ' ἰγαίκα γέρος καὶ κατοῦσης καί' ἀσπρομάλλης,
 δευτέρον προσόντων οὐδοῦτον νῶγῆς καὶ βηματισμοῦ
 καὶ τὰ σάβια σου νὰ πῆρτον εἰς φωνῆς γιὰ θεομοῦς,
 μὰ καί' ἀργὰ νὰ βηματίζῃς μὴ δὴσ σάβια εἰς καλῶν,
 καὶ ἔσθ' ἔμῃ εἰς μῆλῃ
 τῆς δευτέρας τῆς Βουλῆς,
 νὰ βογγῆς, νὰ καμπουριάζῃς, καὶ νὰ γίνεσαι εἰς μπάριε.

Κεῖ ἐν σοῦ λήπτον, Περικλέτῳ, καὶ τὰ δόντια πρὸς τοὺς ἄλλοις
 καί' ἔτσι δὲν 'μπορεῖς νὰ βγάλῃς
 λόγον εὐχρον, βρονταῖα μὴ φωνῆν δια πᾶσῳ,
 τότε ὅσῳ εἰ' ἀκόμη περισσώτερον προσόν.

Π.—Ποιός τὰ μέλη της εκλέγει, Συνταγματική κοπρίτη;
Φ.—Τὴ ῥωτᾷς ἑμένα, βλάκας;... ῥώτησε τὸν Φλογαίτη.

Π.—Λοιπὸν Ἐθνοσυνελεύσεις, μαρὴ γλωσσοφαλλίδας,
κί' ἄς πρὶς ὧμε τρὶς, ἀ πρόπ κί' ὅτιν γνωστὴν Γαλλίδα,
τούτῃσι ἄντῃ Μαντᾶν ἄντῃ, νὰ μὲς εἰπῆ κί' ἐκείνη
τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τὸ κᾶζο πῶς τὸ κρίνει.

**Ἐστὴν Μαντᾶν Ἄντῃν ἀγγαίνων
καὶ ἰστὴν Γκράν Μορταίνια μπεαίνων.**

Φ.—Μαντᾶν Ἄντῃ καὶ Παπαντᾶν, Ρωμῆ μὲς ἰστῆ

Γαλλίδας,

καὶ μῆσα κί' ἔξω μάρμαρα κλεισθῶν προγόνων εἶδες.
Ἐνθῆσις τὸ μέγεθος τῆς δόξης μας καὶ ποῖον
αἶνον παντοῦ κατῆρτίσεις ἐκ στόματός κηπίων,
τὰς προσφωνήσεις ἤκουσε τοῦ καθὶ κληναίου,
ἐξαιρόντος πανόρχαια καὶ νῆα μεγαλεῖα,
καὶ τοῦτ ἀ ρί' κατὰλαβες πῶς ὅσοις Ρωμῆος ἐκ νέου
ἰδρακίσει τὸ κράτος τῆς ἡ προσφιλεῖς Γαλλία.

Σ' εἰδέθησαν εἰς τοὺς Δελφούς τοῦ Σιμπούλου φίλοι,
(ὁ κύριος Ἀναργυρος τοὺς τῶχε παραγγέλει.)
Χοροὶ Μουσῶν ο' εἰβῆθησαν ἀπὸ τοῦ Παρνασσού,
μ' αὐτὰς οἱ προσφωνήεις κί' ὁ Δημάρχος Χρισσοῦ,
κί' ἰχόρτασε σπληνάντερο, σφακτὸ καὶ κωκερέτει,
κί' ἂν ἀληθῶς μὲς ἀγαπᾷς,
ὅπῳτᾶν ὅτῳ Παρίσι πᾶς,
νὰ τῶς καὶ κάπποτα, Μαντᾶν, τοῦ φουρῶν τὸ γχιουβέτσι

Π.—Εἶδες ἔμπρός σου τρέχοντα τὸν ῥήτορα Ρωμῆ
γιά νὰ οἱ προσφωνήσῃ,
κί' ἰγίνηκες γνωστότερη μὲς ὅτῳ Βαρολομιῶ,
παρὰ μὲς ὅτῳ Παρίσι.

Φαίνεται τὰ ῥῥα πούγραψες καὶ οὐ γιά τὴν Ἑλλάδα, Π
τὰ δῖαδασαν ὅτᾶ Διγινὰ καὶ ὀτὴν Ἀμαλιάδα. Π

Τὸ ζήτη δῆμων καὶ χωρίων πολὺ οἱ συνεχίει,
τοὺς εἶπαν νὰ φωνάζουσι κί' ἐφῶνζαν κί' ἐκείνοι.
Συγνὰ χωρὶς νὰ ἔξερωμε μὲς βάζουν νὰ φωνάζομε
κί' ἔμετε τὸν σβέρκο βγάζομε.

Φωνάζετε, μὲς λὶν πολλοὶ, ποῦ γίνονται θυσία,
κί' ἀγγίλουν τότε δυνατὰ
κί' ἀτέλειστα ἐξφωνητὰ
πότε γιά ψευτοπόλεμο, πότε γιά Γερουσία.

Φ.—Μὲς εἶπες Ἑλλαντες ἄσσοι νὰ μείνωμεν καὶ μόνον
καθ' ἅπαντα τὸν χρόνον,
ὁμῶς ἐγὼ οἱ βιβαῖο πῶς ἂν κί' εἰδὼ καθήμεθα
γαλιὰ τῶν Γαλλῶν ἑμεθα.
Ἐν τοῦτοις ὁμῶς σάρετε μαζί σας γιά πεσασίσι
μὲ φουσταναίκα μας λερὰ καὶ λιγδομῆνο φῆσι.

Π.—Ἐστὴν Ὀκουπιάν ἠγάκε κί' ἀνήλατε τὸ Κρόνιον,
ἄλλ' ἴβατε καὶ τὸν Ἐρμῆν, τὸ κᾶλλος τὸ δαιμόνιον.
Μὲς γράφουν γιδοπρόβητα πῶς βράκουσι κοντά του
κί' ἀσχημονοῦν ἀναίσχυντα ἄπορς ἰστὴν θεοῦτᾶ του,
κί' ἰσως ἀγρότερα καριμὲ κατὰ τὰ κλοπιμαῖα
ν' ἀνέβη ὀτὴν θεότητα τῆς κλεφτορίας δρομαῖα,
καὶ τοῦ θεοῦ τὴν καλλονὴν ἀνέτως νὰ κοπρίσῃ...
τί κριμα τοῦτὸ νὰ γενῆ σὺν πᾶτι ὅτῳ Παρίσι.

Φ.—Μ' ἔλπιδες μὲς φουσκώσατε ὀτὸν ἐνθουσιασμό σας,
μὰ σὺν θὰ πᾶτι ὀτὸ καλὸ,
γιά σουβενίρ πικρακᾶ
νὰ μὲς ἀρήσετε καὶ σῆς τὸν φιλελληνιασμό σας.

Πλὴν ἰέμας τώρα μὰς φορὰ, ποῦ ἔβρησι εἰδὼ πῆρα,
συμφέρι ὀτῳ Ρωμαϊκῷ καὶ μὲς Βουλή δευτέρᾳ;
Παρελὶ, Μκντᾶν, σερικῶν. γιὰτὶ τὸν ποῦ μας χάνομε,
κί' ἂν δὴν ἰμλιπῆ Ἑλληνικὰ
ἰμλιπῆτε μὲς Γαλλικὰ
τί διαβόλο νὰ κάνομε.

Τῆς Ἄλτῳς τῆς τερᾶς πατήσατε τὰ βούρα,
καὶ θάπατε κί' εἰδὼ κί' ἐκεί:
γιά μὲν ἡ Δοξὰ κατοικεῖται,
μὰ καθεται κί' ἡ Μούρα.

(Ἐνῷ τοιαῦτα προσφωνεῖ τὸ ξύλινο Γαλλόπουλο
μαθαίνουσι γιά τὴν Ἄντᾶν πῶς μένει ὀτὸν Ἐβρώτα
καὶ συνοδοῦσι ἰβγινῶς ἀπὸ τὸν Φαρμακόπουλο,
ποῦ τρέγνῶντ πρὸς χάριν τῆς μὲ μαυρὴν ρειδιχότα.)

**Καὶ καμῶσας ποικιλίας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.**

Ὁ ποιητῆς Δροσίνας, τὴν ποίησιν ἀρίων,
ἰβγαλε τὰς ἡμελίσας πρὶς τέρψιν τῶν κηφῆνων,
κί' ἐκείναι μετὰ βόμβου περιβομβῶν εὐήχου
δοξάζουσαι κί' ὁμῶσσοι τὴν ἡμελίσσαν τοῦ στίχου.

Ἐτὸν Ἐπῶρον μας τὸν Δάσιον συγχαρητῆριον θερόν,
ὅπου Νομαρχίας ἔγινε ὀτῳ Τριφυλλίας τὸν Νομόν.

Θάδγ' Ἱστορία κατ' αὐτὰς ἡ τῆς Ἐπαναστάσεως,
ἔργου τοῦ Γάλλου Πουκεβίλ, μεστὴ ζωῆς καὶ δράσεως,
πρὸς διδασχὴν κί' ἐξέφωσιν ἡμῶν τῶν ζωρίων...
τοῦ Χαϊροπούλου τοῦ Κωστῆ τὴν βγᾶσι τὸ Γραφτερόν.

Σφριγῶν ἰβγῆσι φύλλον μὲ τίτλον ἘΑστραπὴ καὶ
εὐχόμεθα κί' εἰς τοῦτο δουλεῖα καὶ προκοπήν καὶ
ἀξίαντ ἔμῃ... κηροπῶν κί' ἰκίπ

Νέον Ἡμερολόγιον ἀπὸ τὰ κορυφαία...
πολυτελεῖ καὶ πλούσιον, τοῦτῆστιν ἡ Νουμαρία,
Ἄλεξανδρείας ἑκδοσις, κί' ὁ Τάσος ὁ Καζῶτης
καλιόσθητος ἰκδοτής.

Ἐρρημερὶς καινοτομία ἔσοῦ Πιραιῶσι Φωνῆ, ἄντ' ὅτῳ
ζητήματα σπουδαία σὺνθᾶ θ' ἀνακινήσῃ.

Τὸν ἔγινον τὸν Ἀκαθίστων μετὰ σχολαστικῶν πρῶτος
ὁ πολυδιδων ἰβγαλε Βαγγέλιος Κοφρινιώτης.

**Ἐταιρεία Μουσικῆ
κί' ἔσπερις μοναδικῆ.**

Ὅποια συναυλία κί' ἐκίνη τῆς Δευτέρας
ἀπὸ τὰς καλλιτέρας...
Τὶ μουσικῆ... ψυχῆ μου... βαρετὴ τὴν ξανῆ...
οὐχ ἄπτον ἡ κυρία Σμαρκῆθια Βουσιναί,
μαθητρία τῆς Λόττινερ, ἰβγῆν, καθὼς λίνε,
ἀρτίστα ντι καρτέλο, πιανίστρα νότα μπῆνι.